

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים ע.י

אמר לה מופר ליכי למחר מהו. דהא קיימיה לנדריה היום דכיון דלאמר מופר ליכי למחר אלמלא דבהאי יומא דשמע זביה הוי נדר (ב) וקיומי קיימיה וכו' לא מני מיפר לה: **או דלמא כיון דלאן אמר (א).** ומופר ליכי בהדי קיים ליכי מהיום דשמע לה קאמר דתהיו מופר:

(ח) אם סמאל לומר כיון דקיימו היום. ולא חילא הפרה עד למחר אלמלא דבהאי יומא דשמע ינחא ליה דלקיים וכמאן דאיתיה לקיים דמי דקיימו צדיים ולא הוי הפרה כלל: **אמר לה קיים ליכי שעה.** אחת מהו: **או דלמא הא לא אמר לה.** מופר ליכי לאחר שעה אחת: **אם סמאל לומר.** דמהיו קיום הואיל ולא אמר לה: **מיהו אמר לה.** מופר ליכי לאחר שעה מהו: **מי אמרינן כיון.** דלמא לה קיים ליכי שעה אחת דקיימו לעולם ושוב אינו מיפר או דלמא כיון דכוליה יומא דשמע זביה נדרה צר הקמה והפרה הוא שאם לא קיימו צשמרית וקיימו צעריבית הוי מקיים וכן אם לא הפירו צשמרית והפירו צעריבית הוי מופר דכל היום כשר להפרת נדרים וכי הדר ואמר מופר ליכי ליהו מופר: **ושמע צעלה ואמר ואני.** כלומר ואני אהיה נמי כמותך כיון דאמר הכי אינו יכול להפר נזירות אשמו: **ואמאי נימא דהאי דאמר ואני אפשיה הוא דאמר.** ליהו מור: **אכל הריני נזירה דילה.** דקאמרה איהי אשפיה אחת: **קיימיה.** צעל משום לתפוסיה: **הדייה:** **אכל לאחר שעה.** דכבר חל נזירות עילויה: **אי צעני למפריה.** אמאי אינו יכול להפר אלא כיון דקיימו משום לתפוסיה צה נזירות ידיה קיימו. והכא נמי צנדרים כיון דקיים שעה אחת קיים לעולם ושוב לא מני מיפר: **לא.** מהכא ליכא למשמע מינה (ט) טעמא דאינו יכול להפר דקסבר כל ואני

א"ת"ל הא לא אמר לה אמר לה מופר ליכי למחר מהו מי אמרינן למחר לא מצי מיפר דהא קיימיה לנדריה היום או דלמא כיון דלא אמר לה קיים ליכי היום כי קאמר לה מופר ליכי למחר מהיום קאמר דואם תמצא לומר אפילו הכי כיון דקיימו היום למחר כמאן דאיתיה דמי (א"ל) קיים ליכי שעה מהו מי אמרינן כמאן דאמר לה מופר ליכי לאחר שעה דמי או דלמא הא לא אמר לה דאם תמצא לומר הא לא אמר לה מיהו אמר לה דמאי מי אמרינן כיון דקיימו קיימו או דלמא כיון דכוליה יומא בר הקמה ובר הפרה הוא כי אמר מופר ליכי לאחר שעה מהגני ת"ש ⁶הריני נזירה ושמע בעלה ואמר ואני אין יכול להפר ואמאי נימא ואני דאמר הוא על נפשיה דהוי נזיר אבל הריני נזירה דילה ⁶דשעה אחת קיימא לאחר שעה אי בעי ליפר אמאי אין יכול להפר לאו משום דכיון דקיימו קיימו לא קסבר וכל ואני כמאן דאמר קיים ליכי לעולם דמי: **בתני ⁶ימת האב לא נתרוקנה רשות לבעל ימת האב מכח הבעל בדבר אחר יפה כח הבעל מכח האב ⁶שהבעל מפר בבגד והאב אינו מפר בבגד: **גמ'** מאי טעמא דאמר קרא ¹בנעוריה בית אביה מת הבעל נתרוקנה רשות לאב מגלן אמר ²רבה דאמר קרא ²ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה מקיש**

ואם סמאל לומר הא לא אמר לה. מהאי לינחא משמע דאילו אמר קיים ליכי היום ומופר ליכי למחר פשיטא ליה דמהני וצתרי הכי משמע דלא מהני דהדר צעי מופר ליכי למחר מהו וכו' או דלמא כיון דלא אמר קיים ליכי היום כי אמר לה מופר ליכי למחר מהיום קאמר אלמלא פשיטא ליה לרצה דאילו אמר לה קיים ליכי היום ומופר ליכי למחר לא מהני וקשיין אהדיי אלא דרצה צכולהו גוויי מספקא ליה וכי קאמר את"ל הא לא קאמר לה לינחא [קטיע] נקט ואין הכי נמי דצעי למימר את"ל הא לא אמר לה ולא עוד אלא דאפי' אמר לא מהני: **אם סמאל לומר כיון דקיימיה היום למחר כמאן דאיתיה דמי.** משום דכיון דלאמר מופר ליכי למחר מכלל דאוקמיה היום וכיון דאוקמיה היום למחר כמאן דאיתיה דמי דמחר אינו זמן הפרה: **קיים ליכי שעה מהו.** דלא דמי שעה ואחר שעה ליום ומחר משום דהכא כוליה יומא צר הפרה הוא: **ואמר ואני אין יכול להפר.** דכיון דאמר ואני שהתפוס צנזירותה גלי אדעתיה דניחא ליה וה"ל כאליו אוקמיה לנזירותה ומש"ה אינו יכול להפר. ואמאי נימא ואני דאמר הוא על נפשיה דהוי נזיר כלומר דעתיה שיהא הוא נזיר ומשום הכי אתפוס צנזירותה אכל נזירות דילה נהי דעל כרחיק שעה אחת קיימיה דאי לא היכי מתפוס זביה לאחר שעה אי צעי ליפר אם איתא דכי אמר קיים ליכי שעה ומופר ליכי לאחר שעה מהני דודאי אי מהני לא שאל כי אמר הכי צצת אחת א"י דאמר קיים ליכי שעה ולאחר מיכן אמר מופר ליכי אלא ודאי מנש"ה אמרי' דאינו יכול להפר משום דכיון דקיימו קיימו: **ודחינן מהא לא תפשוט דה"נ דלאחר שעה**

מז א מיי פ"ג מהל' מריס הל' כב סמג לאון רמב טו"ע י"ד סימן רלז סוף מה: י"ב ב מיי שם טו"ע שם סוף מו: י"ג ב מיי שם טו"ע שם סוף מו: י"ד ד מיי שם טו"ע שם סוף מו: כ"ה ב מיי שם הל' י"א [כ"ב] טו"ע שם סוף מו: כ"א ז מיי פ"ח מהל' מריס הל' י סמג לאון רמב טו"ע י"ד סימן רלז סוף מה: כ"ב ז מיי שם טו"ע שם סוף י"א: כ"ג ז מיי שם הל' ח טו"ע שם סוף כ: כ"ד י מיי שם הל' ז טו"ע שם סוף ח:

תוספות
מבוא השלמת התוספות כפ"ב ד' שנבטא דרפ"ע ע"א עד ע"ב ע"א
א' לה קיים ליכי שעה אחת מי אמר' כמאן דא' מופר לאחר שעה דמי. דהכי משמע לשונו שעה אחת מי מקיים אכל אחר שעה מופר: **ואת"ל.** דלא הוי הפרה מדיוק לשונו: **א' לה מה פ"י.** אי קיים ליכי שעה אחת מופר ליכי שעה אחת שעה [מי אמרינן] כיון דקיימו קיימו: **ב' א' לה מופר ליכי אחר שעה [בהני].** ולא דמי [לשם דלעיל] דלא מהני שאל' קיים היום, משום דלאחר שעה אחת הוי צר הפרה: **ת"ש האשה שנדרה בנידר כו' אינו אחר הפרה.** ומקום תמלולה פ' מי שאל' הריני נזיר ושמע חברי (מיר כא): **דבעל מניו גיזי ונדיו הוא לזיבר לה והוא ליספק ועטמא דלא מני מפר כיון דלא ואני מני' קיים ליכי דמי, ולכן הכא נהי דמי' [דמואלין] דא' קיימי' דילמא דשעה אחת קאמר, כלומר היה לנו לומר דה"ק קיים ליכי שעה אחת, וא"כ לאחר שעה מני מפר: **לא קסבר.** כל ואני כמאן דא' קיים ליכי לעולם דמי: **מהני:** **מת האב כו' בזה יפה כח האב.** **גמ'** דק"ד צנז' דארוסה בפר שגגה העלל לחזק יפר ולא האב: **מ"ב.** לא מתקושה רשות רשות לאב מואם הוי תהיה לאיש ולע"י מיני' כמי' צעל מואם אב דמחר לא תהיה לאיש:**

מני מיפר אלא דקסבר דכיון דאמר ואני סמאל כמאן דאמר קיים ליכי לעולם דמי ולא אפשיטא ולחומר' הלכך לא הויא הפרה: **בתני' מה האב לא נתרוקנה רשות לבעל.** שאין הבעל יכול להפר: **שהבעל מיפר בצנז'.** צנז' מפרש: **גמ'** מאי טעמא דאמר קרא **צנעוריה צים אציה.** מאי טעמא לא נתרוקנה רשות לבעל כמו לאב. והיינו דאמר הכא מאי טעמא ולקמן בצמון גבי מת הבעל נתרוקנה רשות לאב צעני מונלן: **צנעוריה צים אציה.** משמע אע"ג דליתיה לאב אציה איתיה בית אציה: **ואם היו סהיה לאיש.** לעיל מינייה כתיב הפרה דאב וסמקין ליה ואם היו תהיה לאיש שתי היות צצמשמע. מקיש **מתקושה רשות לבעל דאמאי לא גמרי' צעל מאכ דדרכי' צצמון דמתקושה רשות לאב מואם הוי תהיה לאיש:**

כמאן דאמר קיים ליכי לעולם [דמין] ותו לא מני מיפר אכל היכא דלא קיימו אלא שעה אחת וחזר והיפר לה צצעה אחרת מיציעה לך: **בתני' מה האב לא נתרוקנה רשות לבעל.** דאין הבעל מיפר אלא צצתופות כדמפרש לעיל (דף ס"א): **מה הבעל נתרוקנה רשות לאב.** כדמפרש צנז' **: זזה יפה כח האב מכה הבעל.** דמתקושה רשות לאב: **שצבעל מיפר בצנז'.** כדאמרינן צצמסכת כחוצות (דף נ"ז). הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות צצמורמה וכל הנודרת על דעת צעלה נודרת שמתכילה הואיל והוי חייב צצמוזותיה כי נודרת יכול להפר לה: **צצ אינו מפר בצנז'.** כדכתיב צצנעוריה ¹ ולא צצצנזרותה: **גמ'** **צצנעוריה צים אציה.** כל זמן שהיא נערה שלק צצרה לא תלא מרשות אציה ואפילו היא ארוקה צצמשמע הלכך לא מת האב לא

הוא מתקיים לעולם ודוקא [צצמקה הוא צצנעין] יוסי שלם] אכל אם אמר צצפיוש קיים ליכי שעה אחר שצצנה השעה יכול להפר שלק היום הוא צצצמוזו לקיים ולהפר: **ת"ש.** דלם קיימו שעה אחת שוב אינו יכול להפר: הריני נזירה ושמע בעלה ואמר ואני. כלומר ובג אני נזיר: אינו יכול להפר. דכיון דאמר ואני גלי דעתיה דנחא ליה צצמאי דנדרה והוי קיום כאלו אמר לה יפה עשית דמן צצממתינו דהוי קיום: **ואמאי נימא ואני דאמר על נפשיה דהוי נזיר אבל הריני נזירה ושמע בעלה מני לא הוי קיום אלא שעה אחת עד שיתפוס נזירותה והוי כאלו אמר קיים ליכי שעה אחת ומופר ליכי לעולם דמי: **אמר.** לא מתקושה רשות לבעל. ואין לה הפרה עד שמשאל: **מת הבעל נתרוקנה רשות לאב.** ומפר כל ימי צצמסכת: **האב אינו מפר בבגד.** כדכתיב צצית אציה צצנעוריה: **גמ' מ"ב.** לא מתקושה רשות לבעל דהוא לן למגמר צעל מאכ: דאמר קרא **בנעוריה בית אביה.** דמשמע צית אציה ולא צית צעלה: **ובמאן דא' נתרוקנה רשות לאב.** דהוא מספקני למימר כיון שאלה מרשותו שעה אחת שלק היה יכול להפר דהא מצוי אישע קיימו דמדי צציימו**